

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg forstod godt på ministeren, at det var ikke et spørgsmål om ja eller nej til vikarordningen. Det var et spørgsmål om ja eller nej til en handicapordning. Det var nemlig et spørgsmål om, hvor meget man ville skære ned på ordningen.

Ministeren sagde i sit første indlæg, at udbygningen af ordningen må anses for at være tilendebragt for nærværende, at man var nået op på niveaue, og efterfølgende sagde ministeren, at der er skabt et godt erfaringsgrundlag, som kan danne basis for en beslutning om, hvorledes ordningen bør fungere i en situation, hvor den er godt etableret. Dertil stillede jeg det spørgsmål: Loven udløber jo i år, og den skal revideres i år, hvis vi skal have en vikarordning næste år, ellers bortfalder den. Jamen kære hr. minister, hvorfor så vente og vente og vente? Det kan da ikke komme som en overraskelse i ministeriet, at loven udløber i år. Man har dog haft ni år til at forberede sig på, at den udløb. Hvorfor kan man så ikke få et udspil nu? Jeg synes, det er en mærkelig ordning.

Den tryghed, man har ude i familiebruget, må vi altså sikre nu, og den lorne snak, der er kommet fra regeringen her fra talerstolen i denne sag, kan vi altså ikke bygge noget på.

Når ministeren siger noget om, at den måde, jeg lagde det frem på, ikke fremmer seriøsitet i debatten, vil jeg stille og roligt sige til ministeren, at ministeren let kunne have fået det til at være en ganske seriøs debat på grundlag af et lovforslag fremsat af landbrugsministeren.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Det, der får mig til at tage ordet nu, er hr. Erling Christensens sådan ret docerende, belærende og nedladende bemærkninger til Det Radikale Venstre på baggrund af det, der er sagt af mig som ordfører i dag. I hvert fald er det fejl adresse.

Jeg var i folketingsårene 1967 og 1968 hos den daværende familieminister for at tale vikarordningens sag, for at prøve på at forklare, hvilket perspektiv der kunne være i at få opbygget en vikarordning. Vi har senere gjort, hvad vi har kunnet fra radikal side for at støtte lovforslaget og støtte ordningen.

Den tale, jeg holdt i dag, er udtryk for, at vi er medlemmer af en regering, og det, som hr. Erling Christensen siger, er udtryk for, at hr. Erling Christensen og Socialdemokratiet har meget lille erfaring i regeringssamarbejde. Re regeringssamarbejde er forpligtende. Vi har – i modsætning til mange andre regeringer – nogle opgaver med hensyn til at foretage nogle besparelser. Der er ikke aftalt noget definitivt på landbrugsområdet endnu, og vi har fra radikal side givet tilsagn om, at vi skulle vente med at tage stilling til dette, indtil vi får alle de øvrige landbrugsområder på plads og får aftalt, hvad der skal spares dér.

Hr. Erling Christensen må selvfølgelig sige det, han har lyst til at sige, men det har i hvert fald været en tilfredsstillelse for mig at svare på det, fordi det var nogle urimelige beskyldninger og betragtninger, hr. Erling Christensen fremsatte.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil gerne sige, at hr. Larsen-Ledet er den sidste, det kunne falde mig ind at genere, så hvis hr. Larsen-Ledet finder det urimeligt, beklager jeg, hvis jeg har haft et forkert ordvalg. På den anden side har jeg da også forståelse for, at det kan være svært for hr. Larsen-Ledet at sige ét og mene noget andet.

Jeg har ikke stor erfaring i regeringssamarbejde, men jeg må da sige til hr. Larsen-Ledet, at jeg har stor erfaring i politisk samarbejde, og det gælder for øvrigt også samarbejde med De Radikale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 211